

SECTOR EDITORIAL

“Un agent literari és com un psiquiatra sense títol”

El ‘xacal’ editorial Andrew Wylie defensa els guanys dels autors

Crònica

JORDI NOPCA
BARCELONA

“E l meu primer contacte amb una editorial va ser revelador. Després de saber que llegia Tucídides, l’entrevistador em va aconsellar que si mai volia arribar a ser editor el que havia de fer era llegir els llibres més venuts. ¿M’estava dient que la meva obligació era llegir merda? De cap manera: hauria preferit ser banquer o algú que neteja sabates, abans d’haver d’empassar-me llibres de pessima qualitat”. L’agent literari Andrew Wylie es va guanyar la complicitat dels assistents a la cloenda del màster d’edició de la Universitat Pompeu Fabra –una distingida representació del sector editorial se sumava als alumnes– amb anècdotes divertides que exemplifiquen la seva aproximació rigorosa i inclement als textos. “Els diners són a Wall Street, no al món de l’edició –va dir–. Ser agent literari té a veure amb llegir els textos amb cura: apreciar la qualitat de les idees i parar atenció a l’estil”.

Pocs contrincants poden aguantar durant gaires segons la mirada terrible –que brilla amb l’ànima del depredador– de Wylie. Conegut amb el sobrenom de Xacal, l’agent literari ha construït el seu negoci, un dels més potents del món, en poc més de tres dècades. Creada l’any 1980, l’agència Wylie representa a hores d’ara més de 700 autors, entre els quals hi ha Philip Roth, Martin Amis, Art Spiegelman i V.S. Naipaul. I gestiona el llegat de Vladimir Nabokov, Yukio Mishima, Jorge Luis Borges i John Updike, entre d’altres. “El sector edito-

La conferència de Wylie –acompanyat de Valerie Miles i Javier Aparicio– va tancar el màster d’edició de la UPF. MANOLO GARCÍA

rial no ha estat mai un negoci fàcil. Quan vaig començar, es vivia un procés important de concentració de llibreries –va recordar–. Barnes & Noble multiplicava les botigues, cada vegada de dimensions més grans. Les novetats cada vegada tenien un pes més significatiu. El fons editorial ocupava espai al cul de les llibreries”.

Un agent amb bon ull literari

Wylie es va fer un forat gràcies al seu bon ull literari: la persecució de Salman Rushdie a partir de la publicació d’*Els versos satànics* (1988) va anar molt bé a l’agència, de la mateixa manera que, dues dècades més tard, en plena batalla entre el llibre en paper i l’electrònic, va decidir-se a vendre, només a través d’Amazon,

una vintena de llibres sense drets digitals adjudicats. L’experiència d’Odyssey Editions li va servir per confirmar que “les editorials s’han doblat massa sovint a la voluntat de les grans cadenes”. Wylie va advertir ahir de la importància d’assegurar-se els drets digitals dels llibres que publiquen en paper, al mateix temps que va fer una defensa clara de l’autor: “Si fins ara eren pobres, els escriptors es poden convertir en sensesostre si no es negocien percentatges raonables. Posar-se del costat de l’autor és assegurar que el negoci seguirà existint”. A Andrew Wylie li toca conèixer a la perfecció els neguits i desitjos dels clients: “Un agent literari és com un psiquiatra sense títol”. —